

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 5Csp/52/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8617202163
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivo Parada
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2019:8617202163.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom JUDr. Ivom Paradam v spore žalobkyne K. V., nar. XX.X.XXXX, bytom V. XXX/X, XXX XX L., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému Home Credit Slovakia, a.s., Teplická 7434/147, 921 22 Piešťany, IČO: 36 234 176, právne zastúpeného Advokátska kancelária GOLIAŠOVÁ GBRIELA s.r.o., 1. mája 173/11, 911 01 Trenčín, IČO: 47 234 679, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 1 083,92 eura s prísl. a o určenie, že zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, takto

rozhodol:

I. Konanie v časti o zaplatenie sumy 635,69 eura s prísl. **z a s t a v u j e.**

II. Žalovaný je p o v i n n ý vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v sume 448,23 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 448,23 eura od 14.6.2017 do zaplatenia do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. U r č u j e, že zmluvná podmienka, uvedená v Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, z 30.4.2013, v znení: „Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú: a) záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa Hlavy 16 ÚP, prípadný nesúhlas označte krížikom:[] ; b) dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadný nesúhlas označte krížikom:[] a c) dohodu o zmluvnej pokute podľa Hlavy 18 ÚP; to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Ohľadne výrokov I. a II. žalovanému p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 18 %. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

V. Ohľadne výroku III. žalobkyni p r i z n á v a náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

VI. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť súdny poplatok v sume 126 eur na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala proti žalovanému vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1 083,92 eura s prísl.

2. Uznesením tunajšieho súdu č.k. 5Csp/52/2017-50 zo dňa 21.2.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 25.2.2019, súd pripustil rozšírenie žaloby takto: „Určuje, že zmluvná podmienka, uvedená v Úverovej zmluve č. XXXXXXXXXXXX, z 30.4.2013, v znení: „Spoločnosť a klient podpismi na tejto zmluve zároveň uzatvárajú: a) záväzkový vzťah z právneho dôvodu VIČ podľa Hlavy 16 ÚP, prípadný nesúhlas označte

krížikom:[] ; b) dohodu o zrážkach zo mzdy, prípadný nesúhlas označte krížikom:[] a c) dohodu o zmluvnej pokute podľa Hlavy 18 ÚP; to všetko v rozsahu uvedenom pred textom úverových podmienok a v ÚP.“, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.“

3. Svoju žalobu odôvodnila dôvodmi, ktoré sú uvedené v bodoch 10 až 46 tohto odôvodnenia a s ktorými sa súd stotožnil.

4. Žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že predmetná úverová zmluva bola uzatvorená z iniciatívy žalobkyne, žalovaný uzatvorenie zmluvy žalobkyni žiadnym spôsobom nevnucoval. Bolo povinnosťou žalobkyne zmluvu si riadne a dôsledne prečítať a následne až po dôslednom porozumení všetkým ustanoveniam ju podpísať. Ochrana spotrebiteľov sa nemôže dostať až do rozsahu, že oslobodí spotrebiteľa od čítania zmluvy a následne, keď dôjde k uplatňovaniu jednotlivých zmluvných ustanovení sa začne spotrebiteľ brániť tým, že si ju neprečítal a neporozumel jej. Doposiaľ žiadny ich klient ako spotrebiteľ pri uzatváraní zmluvy nevyjadril nesúhlas, ani nenamietal žiadne z ustanovení úverových zmlúv a rovnako ani nepožiadalo o vysvetlenie žalovaného z dôvodu, že jej nerozumie. Taktiež žiadny neprejavil záujem na akejkolvek korekcii jednotlivých zmluvných ustanovení, je preto nanajvyš nedôvodné po 4 rokoch od uzatvorenia úverovej zmluvy namietat, že zmluva nebola individuálne dojednaná a klient si ju nevedel z dôvodu veľkosti písma prečítať. Veľa klientov ako spotrebiteľov sa obmedzí len na získanie finančného prospechu zo zmluvy zabúdajúc na svoje povinnosti. Úverová zmluva však zakladá synalagmatický záväzkový právny vzťah, na základe ktorého si strany majú plniť navzájom. Žalovaný sa nestotožňuje s názorom žalobkyne, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti. Náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. I. Absencia adresy veriteľa na podanie reklamácie a sťažnosti: Adresa veriteľa je uvedená hneď pod názvom zmluvy - „Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere“, takže žalobkyňa ako klient má presné údaje o adrese veriteľa. II. Absencia náležitostí v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) a f) zákona č. 129/2010 Z. z.: S uvedeným názorom žalovaný nesúhlasí a zastáva názor, že úverová zmluva č. 4XXXXXXXXXX obsahuje všetky podstatné náležitosti vyžadované zákonom o spotrebiteľských úveroch č. 129/2010 Z.z. Náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, je uvedená v časti textu zmluvy označeného „Úver“, kde sú upravené presné údaje o výške mesačnej splátky - 57,79 eur pod bodom 37., o počte splátok - 48 pod bodom 38., o termíne konečnej splatnosti, 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci pod bodom 47., o dátume prvej a ďalších splátok v znení: „Prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru.“

3

5Csp/52/2017

Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka." Obdobný názor pokiaľ ide o nevyhnutnosť rozkladu splátok zaujal vo svojom

Rozsudku zo dňa 9.11.2016 aj Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15, v ktorom uviedol odpoveď na prejudiciálnu otázku týkajúcu sa rozkladu splátok v nasledovnom znení: „Článok 10 ods. 2 písm. h) smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Konkrétne v jednotlivých bodoch uvedeného Rozsudku sa uvádza nasledovné: V zmysle bodu 52 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 09.11.2016 vo veci C-42/15; článok 10 ods. 2 písm. h) tejto smernice stanovuje, že zmluva o úvere musí uvádzať iba výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia." V zmysle bodu 55 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 pokiaľ ide o zmluvy patriace do pôsobnosti smernice 2008/48, členské štáty by nemali ukladať zmluvným stranám povinnosti, ktoré táto smernica neupravuje, ak táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia v oblasti, do ktorej patria tieto povinnosti... V zmysle bodu 56 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15: „...článok 10 ods. 2 smernice 2008/48 obsahuje takúto harmonizáciu, pokiaľ ide o náležitosti, ktoré musia byť nevyhnutne obsahom zmluvy o úvere." V zmysle bodu 57 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15: v zmysle článku 10 ods. 2 písm. u) tejto smernice zmluva o úvere musí zrozumiteľne a stručne uvádzať prípadné iné zmluvné ustanovenia a podmienky..." V zmysle bodu 58 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016

vo veci C-42/15: „Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.“ V zmysle ustanovenia článku 22 ods. 1 smernice 2008/48/ES: „Keďže táto smernica obsahuje harmonizované ustanovenia, členské štáty nesmú zachovať ani zaviesť vo svojom vnútro štátnom práve ustanovenia, ktoré sa odchyľujú od ustanovení tejto smernice.“ Vyššie citované body Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 taktiež znamenajú, že vzhľadom na skutočnosť, že smernica 2008/48/ES obsahuje úplnú harmonizáciu pokiaľ ide o náležitosti spotrebiteľskej zmluvy o úvere uvedené v článku 10 ods. 2, členské štáty nie sú oprávnené vo svojej vnútroštátnej úprave vyžadovať náležitosti nad rámec náležitostí uvedených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48/ES. Náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je v úverovej zmluve uvedená výlučne v súlade so znením zákona o spotrebiteľských úveroch v znení platnom a účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy a v súlade so znením Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, ktorá stotožňuje pojem výška, počet a frekvenciu splátok s pojmom výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo je potvrdené aj v zmysle vyššie uvedeného Rozsudku. Aj keď úverová zmluva neobsahuje termín splatnosti každej splátky, uvedením konkrétneho dátumu, na základe uvedených údajov je objektívne možné, aby spotrebiteľ bol schopný určiť termín splatnosti každej splátky. Pokiaľ ide o dátum konečnej splatnosti úverovej zmluvy je uvedený priamo v zmluve nasledovne: „Lehota splatnosti 48 mesiacov po poskytnutí úveru, a to do 15. dňa v poslednom mesiaci.“ Cieľom ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch je, aby mal spotrebiteľ informáciu, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom

4

5Csp/52/2017

úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Aj keď Zmluva neuvádza presný číselný dátum ukončenia zmluvy, veriteľ použil objektívne zistiteľné kritériá, podľa ktorých spotrebiteľ musí vedieť, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru. Má za to, že úverová zmluva obsahuje náležitosti podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. aj vtedy, pokiaľ veriteľ použije objektívne zistiteľné kritériá, z ktorých je nepochybne možné určiť dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti úveru, tak ako je tomu v danom prípade. Spotrebiteľ teda disponuje informáciou, aká je doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a kedy je konečná splatnosť poskytnutého úveru, a preto je cieľ sledovaný ustanovením § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. dosiahnutý. V zmysle bodu 71 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15: „Keďže neuvedenie týchto náležitostí v zmluve o úvere môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah ~ svojho záväzku, sankcia spočívajúca v zániku nároku veriteľa na úroky a poplatky stanovená vo vnútroštátnej právnej úprave sa musí považovať za primeranú v zmysle článku 23 smernice 2008/48 ~ a judikatúry pripomenutej v bode 63 tohto rozsudku.“ V zmysle bodu 72 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15: „Za primerané by sa však nemalo považovať“, ak v súlade s touto vnútroštátnou právnou úpravou uplatnenie takejto sankcie vyvoláva voči veriteľovi závažné následky v prípade neuvedenia niektorých náležitostí spomedzi náležitostí upravených v článku 10 ods. 2 smernice 2008/48, ktoré svojou povahou nemôžu mať vplyv na schopnosť dlžníka posúdiť rozsah svojho záväzku,...“ V zmysle bodu 73 Rozsudku Súdneho dvora EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 je potrebné odpovedať na siedmu otázku tak, že článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže spochybniť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku.“ III. RPMN:V úverovej zmluve č. 4304132254 je uvedená hodnota RPMN v rozmedzí od 26,1% - 27,6%, s tým, že presná hodnota RPMN závisí na dni poskytnutia úveru. Klient súhlasí s tým, že presnú výšku RPMN mu Spoločnosť oznámi po poskytnutí úveru, ako sa uvádza v úverovej zmluve. Samotný zákon č. 129/2010 Z.z. nestanovuje v úprave § 9 ods. 2 písm. j), že táto hodnota musí byť uvedená jednoznačne jedným konkrétnym číslom. Rozhodovacia prax jednotlivých súdov ohľadne náležitostí úverových zmlúv je rozdielna. Žalovaný však nepovažuje hodnotu RPMN za neuvedenú, nakoľko rozmedzie je zanedbateľné. Okrem toho, ako už bolo spomenuté, bola žalobkyni ako klientovi zaslaná aj presná hodnota RPMN v závislosti odo dňa, kedy došlo k reálnemu načerpaniu finančných prostriedkov, s čím samotná žalobkyňa ako klient súhlasila. Údaj žalobkyne, že správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 29,96 % poukazuje akurát na to, že žalobkyni bola RPMN žalovaným ešte ponížená a tým pádom to preňho bolo výhodnejšie. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenie žalobkyne, že RPMN v zmluve absentuje, prípadne, že je zavádzajúce, je nepravdivé, preto

nie je dôvod, aby uvedené spotrebiteľské úvery boli z tohto dôvodu bezúročné a bez poplatkov ako uvádza vo svojej žalobe žalobkyňa. Bezdôvodné obohatenie: Podstatou bezdôvodného obohatenia je zákonom stanovená povinnosť toho, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, toto obohatenie vydať tomu, na koho úkor bol predmet bezdôvodného obohatenia získaný (§ 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Bezdôvodné obohatenie je právny inštitút ktorý vznik obohatenia viaže na to, že na takéto obohatenie nie je právny dôvod, žiadna zmluva resp. dohoda alebo zákonné ustanovenie, čiže ide o obohatenie neoprávnené. Bezdôvodným obohatením je predovšetkým majetkový prospech získaný: plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, z

5

5Csp/52/2017

nepoctivých zdrojov (§ 451 ods. 2 OZ) a bezdôvodne sa obohatil aj ten, za koho sa plnilo, čo podľa práva mal plniť sám (§ 454 OZ). Záväzkový právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikne však len za splnenia zákonných predpokladov, ktorými sú získanie bezdôvodného obohatenia na strane určitej osoby (obohateného), protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia, majetková ujma, ktorá postihuje inú určitú osobu (postihnutého) a príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia určitou osobou a majetkovou ujmovou inej určitej osoby. Splnenie týchto predpokladov musí preukázať ten, kto tvrdí, že na jeho úkor bolo bezdôvodné obohatenie získané. (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 28. mája 2012, sp. zn. 7 Cdo 117/2011). Žalovaný je presvedčený, že z jeho strany nedošlo a ani nemohlo dôjsť k bezdôvodnému obohateniu, keďže prijímal platby (splátky úveru) žalobkyne oprávnene, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami. Žalobca teda uhradil jednotlivé mesačné splátky na základe platne uzatvorenej úverovej zmluvy. Žalovaný poukazuje na to, že v danom prípade nie sú splnené zákonné predpoklady vydania bezdôvodného obohatenia, a to: a) získanie bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného - žalovaný prijatím splátok uhrádzaných žalobcom len rešpektoval a dodržiaval zmluvný vzťah založený úverovou zmluvou, keď prijímal plnenie, na ktoré mal v zmysle úverovej zmluvy riadny nárok. (Podľa § 566 Občianskeho zákonníka, veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky.) b) protiprávnosť získania bezdôvodného obohatenia - žalovaný prijímal platby žalobcu oprávnene a v súlade so zákonom, a to na základe platne uzavretej úverovej zmluvy a v súlade s riadne dohodnutými zmluvnými podmienkami c) majetková ujma, ktorá postihuje žalobcu - riadnym plnením splátok žalovanému nemohla vzniknúť žiadna majetková ujma, nakoľko žalobkyňa sa podpísaním úverovej zmluvy slobodne zaviazala k povinnosti platiť žalovanému mesačné splátky úveru. d) príčinná súvislosť medzi protiprávnym získaním bezdôvodného obohatenia žalovaným a majetkovou ujmovou žalobcu - nakoľko nedošlo k protiprávnemu získaniu bezdôvodného obohatenia ani k majetkovej ujme na strane žalobkyne, uvedený predpoklad nemôže byť naplnený. Pre záver o dôvodnosti nároku uplatňovaného žalobkyňou voči žalovanému titulom bezdôvodného obohatenia je potrebné, aby žalobkyňa preukázala, že medzi ňou a žalovaným právny vzťah z bezdôvodného obohatenia vznikol, t. j. aby preukázala, že žalovaný bezdôvodné obohatenie získal, že jej vznikla majetková ujma ako aj príčinnú súvislosť medzi získaním bezdôvodného obohatenia a vznikom majetkovej ujmy. Na základe vyššie uvedených argumentov je zrejmé, že žalobkyňa uvedené skutočnosti nepreukázala, a preto žalovaný považuje žalobu za nedôvodnú. Vzhľadom na uvedené je žalovaný presvedčený o tom, že žalobkyňa nemohla a ani nevznikla žiadna pohľadávka z titulu bezdôvodného obohatenia, nakoľko nedošlo: 1) ani k plneniu bez právneho dôvodu - žalobkyňa plnila na základe úverovej zmluvy, ktorá je - riadnym právnym dôvodom, 2) ani plnením z neplatného právneho úkonu - úverová zmluva nebola súdom vyhlásená za neplatnú, 3) ani plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol - úverová zmluva nebola v čase plnenia súdom vyhlásená za bezúročnú a ani bez poplatkov. Žalovaný v súvislosti s vydaním bezdôvodného obohatenia vyčísleným žalobkyňou uvádza, že peňažná suma uhradená žalobkyňou na účet žalovaného predstavuje sumu 2 148,23 eura a nie sumu 2 783,92 eura, ako uviedla vo svojej žalobe. Záver: Žalobkyňa vo svojej žalobe nepreukázala, z akého dôvodu by mala byť predmetná úverová zmluva vyhlásená za bezúročnú a bez poplatkov. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť preto nepovažoval žalobu za dôvodnú, keďže žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno.

5. Čo sa týka určenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky, žalovaný navrhol žalobu zamietnuť. Uviedol, že spochybňuje naliehavý právny záujem žalobkyne na určení

6

5Csp/52/2017

neprijateľných zmluvných podmienok na danej zmluve. Existenciu naliehavého právneho záujmu musí v konaní preukazovať žalobkyňa, pričom naliehavý právny záujem musí existovať a byť preukázaný nielen v čase začatia konania, ale aj v čase, keď bol rozsudok vyhlásený. Nedostatok naliehavého právneho záujmu je dôvodom k zamietnutiu žaloby bez toho, aby sa súd zaoberal vecou v jej merite. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno

požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu. Podľa rozsudku NS SR sp.zn. 3 Cdo 112/2004 určovací žaloba nie je spravidla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo. V prípade možnosti žalovať priamo na splnenie povinnosti treba preto vždy považovať za neprípustnú určovaciu žalobu, ktorá neslúži potrebám praktického života, spornosť nerieši (neodstraňuje) a len vedie k nárastu počtu súdnych žalôb. Čo má žalovaný za preukázané aj v tomto spore, nakoľko žaloba o určenie neplatnosti a tiež bezúročnosti a bez poplatnosti nepredstavuje žiadne vyriešenie spornosti zmluvného vzťahu. Uvedený názor žalovaného je podložený aj rozsudkom Okresného súdu Spišská Nová Ves v konaní vedenom pod sp.zn. 16Csp/84/2016 zo dňa 12.09.2017 v znení: Právny záujem žalobcu musí byť podľa požiadavky zákona kvalifikovaný, t.j. naliehavý, pričom posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie rozhodujúcich skutočností. Žalobca je potom povinný tvrdiť a dokázať skutočnosti, z ktorých vyplýva existencia naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení. Naliehavý právny záujem je tam, kde je stav, že právo resp. právny vzťah medzi stranami sporu je sporný, je tu ohrozenie práva, či právneho vzťahu, resp. stav neistoty právneho postavenia žalobcu, a tento nemožno odstrániť inak, len určovacím výrokom, pričom jestvuje potreba odstránenia tejto neistoty resp. ohrozenia práva alebo právneho vzťahu. Naliehavý právny záujem pri určovacích žalobách musí súd skúmať so zreteľom na okolnosti prípadu, predovšetkým na cieľ sledovaný podaním určovacej žaloby a konečným zmyslom navrhovaného rozhodnutia. Žaloba o určenie spravidla nemá opodstatnenie vtedy, ak požadované určenie je len povahou predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu právo je alebo nie je, a to najmä vtedy, ak takáto predbežná otázka nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Súd tak dospel k záveru, že v danom prípade nebola zo strany žalobcu osvedčená existencia naliehavého právneho záujmu na jeho určovacej žalobe a to vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti a preto jeho žalobu zamietol. Naliehavý právny záujem žalobcu na určení neplatnosti časti úverovej zmluvy nie je daný ani v zmysle ustanovenia § 137 písm. d) CSP v znení: „Žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo najmä o určení právnej skutočnosti, ak to vyplýva z osobitného predpisu.“ Osobitným predpisom vo vzťahu k spotrebiteľovi je zákon č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, ktorý v § 11 ods. 4 upravuje v prípade spotrebiteľských vzťahov možnosť podať žalobu o určenie bezúročnosti a bez poplatnosti, prípadne neplatnosti úverovej zmluvy: „Spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.“ Nerozširuje však túto možnosť aj na učenie neprijateľnosti zmluvných podmienok. Žalobkyňa rozšírila žalobu o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, avšak len vo všeobecnej rovine, bez bližšieho upresnenia. V tejto súvislosti žalovaný poukazuje aj na úpravu tzv. konania o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach v § 301 a nasledujúcich. § 301 CSP: Konanie o abstraktnej kontrole v spotrebiteľských veciach je konanie, v ktorom súd skúma neprijateľnosť zmluvnej podmienky v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so

7

5Csp/52/2017

spotrebiteľskou zmluvou a nekalé obchodné praktiky nezávisle od okolností konkrétneho prípadu. § 302 CSP: Žalobu podľa § 301 môže proti dodávateľovi podať iba právnická osoba založená alebo zriadená na ochranu spotrebiteľa a orgán dohľadu podľa osobitného predpisu. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaný spochybňuje preukázanie naliehavého právneho záujmu na predmetnom určení neprijateľných zmluvných podmienok a tiež má za

to, že v danom konaní nie je splnená podmienka ani v zmysle § 302 CSP. Záver: Z uvedených dôvodov žalovaný preto nepovažuje žalobu za dôvodnú, keďže žalobkyňa neuniesla dôkazné bremeno.

6. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

7. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Žalobkyňa vzala späť žalobu sčasti o zaplatenie sumy 635,69 eura s prísl. na pojednávaní dňa 10.10.2018. Žalovaný na tomto pojednávaní súhlasil so späťvzatím žaloby v tejto časti. Preto súd konanie v tejto časti zastavil.

9. Súd vykonal dokazovanie zmluvou o hotovostnom úvere a zmluvou o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.4.2013, listom žalovaného zo dňa 1.2.2016, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 2Co/56/2014 zo dňa 2.7.2015, rozsudkom Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co/764/2014 zo dňa 28.4.2015, rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/36/2018 zo dňa 16.7.2018, rozsudkom Okresného súdu Prešov sp.zn. 16Csp/153/2017 zo dňa 9.1.2018.

10. V danom prípade ide o Zmluvu o hotovostnom úvere a zmluvu o revolvingovom úvere č. 4304132254 zo dňa 30.4.2013. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 1 700 eur s mesačnou splátkou 57,79 eura a počtom splátok 48, ročnou úrokovou sadzbou 23,30 %, RPMN od 26,1 % do 27,6 %. Celková čiastka, ktorú mala žalobkyňa zaplatiť bola 2 660,16 eura. Žalobkyňa žalovanému na predmetný úver zaplatila 2 148,23 eura, čo je zrejmé z prehľadu platieb žalovaného, ktorý predložil žalovaný ako prílohu vo svojom vyjadrení k žalobe zo dňa 28.6.2017 (č.l. 29 spisu).

11. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva musí obsahovať náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len „ZoSÚ“).

12. Podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitosti podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať:

- adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť, (§ 9 ods. 2 písm. c) ZoSÚ)
- dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (§ 9 ods. 2 písm. f) ZoSÚ),

8

5Csp/52/2017

- výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (§ 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ).

13. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) a b) ZoSÚ, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

14. Zmluva taktiež neobsahuje správny údaj o výške RPMN, ktorý je v zmluve uvedený v rozsahu od 26,1 % do 27,6 %. Hodnota RPMN sa vypočítava a zo vzorca na výpočet RPMN a jeho výsledkom je len jeden správny údaj. Správna výška RPMN podľa internetovej kalkulačky vychádza 29,96 %. Tak podstatný rozdiel vo výške RPMN má ten istý dôsledok ako neuvedenie RPMN. Preto je v zmysle § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ tento úver bezúročný a bez poplatkov.

15. Zmluva o hotovostnom úvere a zmluva o revolvingovom úvere č. 4304132254 zo dňa 30.4.2013 neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. c), f) a k) ZoSÚ, preto je predmetný úver podľa § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, bezúročný a bez poplatkov. Taktiež obsahuje nesprávny údaj o výške RPMN, preto je podľa § 11 ods. 1 písm. d) ZoSÚ bezúročný a bez poplatkov.

16. Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

17. Bezodôvodné obohatenie pozostáva vo výške rozdielu medzi platbami žalobkyne v sume 2 148,23 eura a výškou úveru v sume 1 700 eur, teda vo výške 448,23 eura (2 148,23 eura - 1 700 eur).

18. Z uvedených dôvodov súd ohľadne vydania bezdôvodného obohatenia v sume 448,23 eura žalobe vyhovel.

19. V tejto súvislosti je potrebné poukázať na rozsudok SD EÚ zo dňa 9.11.2016 vo veci C-42/15 (ďalej len Rozsudok), ktorým podáva výklad čl. 1, čl. 3 písm. m), čl. 10 ods. 1 a 2, čl. 22 ods. 1 a čl. 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES (ďalej len Smernica).

20. Podľa odôvodnenia 30. Smernice: „Táto smernica neupravuje otázky zmluvného práva, ktoré sa týkajú platnosti zmlúv o úvere.“

21. Podľa § 46 ods. 1 Občianskeho zákonníka: „Písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.“

22. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta ZoSÚ v znení k dátumu uzatvorenia úverovej zmluvy 10.10.2011: „Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.“

23. Podľa § 40 ods. 3 prvá veta Občianskeho zákonníka: „Písomný právny úkon je
9 5Csp/52/2017

platný, ak je podpísaný konajúcou osobou.“

24. Z citovaných noriem vyplýva, že v súdnej veci možno do úverovej zmluvy pojať len tie listiny, ktoré sú zmluvnými stranami podpísané.

25. V tomto smere je potrebné poukázať napr. aj na rozsudky Krajského súdu Košice sp. zn. 2Co/56/2014, zo dňa 2.7.2015; sp. zn. 6Co/764/2014, zo dňa 28.4.2015.

26. Zmluvné dojednania žalobkyňa nepodpísala, ani sa s nimi neoboznámila.

27. Podľa čl. 10 ods. 2 písm. h) Smernice, podľa ktorého zmluva o úvere má obsahovať: „výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami úveru na účely splatenia;“, tak dávam do pozornosti aj čl. 10 ods. 2 písm. j) Smernice, podľa ktorého zmluva o úvere má obsahovať: „ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, výpis, ktorý uvádza lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov;“.

28. Čl. 10 ods. 2 písm. h) a j) Smernice, sú vo vnútroštátnej úprave premietnuté do § 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ.

29. Súd poukazuje aj na prílohu II Smernice, ŠTANDARDNÉ EURÓPSKE INFORMÁCIE O SPOTREBITEĽSKOM ÚVERE bod 2., Opis hlavných vlastností úverového produktu, riadok piaty: „Splátky a prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky poukazovať | Budete musieť zaplatiť; (Výška, počet a frekvencia splátok, ktoré zaplatí spotrebiteľ) Úrok a/alebo poplatky sa budú splácať takto: |“.

30. Čo sa týka rozpisu splátok, súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu Žilina, sp. zn. 11Co/127/2015, z 20.4.2015, rozsudok Krajského súdu Trnava, sp. zn. 25Co/567/2014, z 8.7.2015, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 6Co/61/2015, z 25.6.2015, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7Co/220/2014, z 27.11.2014; rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8Co/113/2015, z 25.4.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 20Co/49/2015, z 31.3.2016, rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 21Co/117/2015, z 25.2.2016.

31. Podľa Rozsudku SD EÚ, tak:

- z bodu 1. Rozsudku vyplýva, že v SR sa na platnosť zmluvy vyžaduje písomná forma, ktorá je zachovaná vtedy, ak sú všetky náležitosti zmluvy podpísané. Z čoho a contrario vyplýva, že čo nie je podpísané, nie je platné.

- z bodu 2. Rozsudku vyplýva, že splatnosť každej splátky nemá byť v zmluve uvedené konkrétnym dátumom splatnosti.

Povinnosť uvádzať konkrétnym dátumom splatnosť každej splátky však náš právny poriadok nikdy neukladal a ani neukladá a z prístupnej judikatúry ani nemám vedomosť o tom, aby sa spotrebiteľia domáhali toho, aby dátum splatnosti každej splátky bol v zmluve uvedený (konkrétnym) dátumom splatnosti.

- z bodu 3. Rozsudku vyplýva len to, že zmluva o úvere, s amortizáciou istiny, nemusí vo forme amortizačnej tabuľky obsahovať rozpis splátky, koľko z nej pripadá na istinu.

Takúto povinnosť však náš právny poriadok nikdy neukladal a ani neukladá.

10

5Csp/52/2017

- z bodu 4. Rozsudku vyplýva oprávnenie vnútroštátnej právnej úprave sankcionovať nedostatky náležitosti úverovej zmluvy, obsiahnuté v čl. 10 ods. 2 Smernice.

32. Rozsudok taktiež nijakým spôsobom nerieši rozpis splátky úverov bez amortizácie istiny a slovenská právna úprava, ktorá ukladá, uvádzať v zmluve výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, je v súlade s čl. 10 ods. 2 písm. h) a j) Smernice, podľa ktorého zmluva musí obsahovať výšku, počet a frekvenciu splátok spotrebiteľa (čl. 10 ods. 2 písm. h)) a ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny, musí obsahovať výpis, ktorý uvádza lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich poplatkov (čl. 10 ods. 2 písm. j)), čomu zodpovedá, v zrozumiteľnej podobe, požiadavka slovenskej právnej úpravy na rozpis splátky v spotrebiteľskom úvere.

33. Ide o jednoduchý text, ktorý už niektoré nebankové subjekty a kamenné banky používajú, napr.: splátka 127,50 eura (istina vo výške 78,34 %, úrok vo výške 14,51 % a servisný poplatok vo výške 7,06 %, z každej jednotlivéj splátky).

34. Rovnako by sa jednoduchým a stručným spôsobom dal vyjadriť rozpis splátky aj tak, že namiesto percentuálneho podielu jednotlivých zložiek splátky, by sa priamo uviedlo ich číselné vyjadrenie: splátka 127,50 eura (istina vo výške 100 eur, úrok vo výške 18,50 eura a servisný poplatok vo výške 9 eur, z každej jednotlivéj splátky).

35. Nejedná sa teda o žiadne zložité členenie a už vôbec nie o zapracovávanie, alebo prikladanie amortizačnej tabuľky.

36. Z citovanej právnej úpravy vyplýva, že zákon pozná spotrebiteľské úvery s amortizáciou istiny a úvery bez amortizácie istiny (§ 9 ods. 2, písm. l) ZoSÚ). Amortizačná tabuľka v nijakom prípade nepatrí k povinným náležitostiam zmluvy. Na rozdiel od výšky, počtu a termínov splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ktoré informácie zmluva obsahovať musí, amortizačnú tabuľku takáto zmluva obsahovať nemusí, a to ani pri úveroch, pri ktorých sa istina amortizuje. Zákon dáva spotrebiteľovi len právo vyžiadať si amortizačnú tabuľku a neukladá povinnosť vkladať do textu zmluvy amortizačnú tabuľku, ako povinnú náležitosť.

37. S týmto konštatovaním konvenuje aj znenie § 11 ods. 1 písm. b) ZoSÚ, podľa ktorého, len absencia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k) ZoSÚ, má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť spotrebiteľského úveru (nie aj absencia náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. l) ZoSÚ). Nedostatok amortizačnej tabuľky, bezúročnosť a bezpoplatkovosť nespôsobuje, nakoľko takáto povinnosť nie je zákonodarcom uložená.

38. Cieľom a podstatou rozpisu splátok, je informovanosť spotrebiteľa, koľko zo sumy splátky, pripadá na istinu, koľko na úrok a koľko na prípadný poplatok, čo sa zmestí na polovicu riadku listu A4, ako je to uvedené vyššie.

39. Cieľom a podstatou amortizačnej tabuľky, je aktuálny zostatok istiny, úroku a prípadného poplatku, alebo zostatok, kedykoľvek počas splácania úveru.

40. Rozpis splátky a amortizačná tabuľka úveru, sú dva rozdielne inštitúty (pre úplnosť je potrebné dodať, že zákon č. 258/2001 Z. z., o úveroch s amortizáciou istiny a o

11

5Csp/52/2017

amortizačnej tabuľke vôbec nepojednáva).

41. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Žalobkyňa si uplatnila proti žalovanému okrem istiny aj úrok z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému do zaplatenia. Žalovanému bola doručená žaloba dňa 13.6.2017. Žalovaný sa nasledujúcim dňom, teda 14.6.2017 dostal do omeškania (§ 563 Občianskeho zákonníka). Žalovaný svoj dlh žalobkyni doposiaľ nezaplatil, a preto je od 14.6.2017 v omeškani. Z uvedených dôvodov súd, čo sa týka príslušenstva pohľadávky ohľadne zaplatenia sumy 448,23 eura, žalobe vyhovel.

44. Čo sa týka určenia, že zmluvná podmienka, ako je uvedená vo výroku III. tohto rozsudku, je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, tak v tomto smere súd poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 16Csp/153/2017 zo dňa 9.1.2018, kde tento súd už určil, že takáto zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Tento rozsudok bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18Co/36/2018 zo dňa 16.7.2018. S týmto sa tunajší súd v plnom rozsahu stotožnil.

45. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadne nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobkyne na takomto určení, ako je to uvedené v predchádzajúcom bode odôvodnenia, súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 28.3.2019, sp.zn. 6Cdo/27/2018, ktorý uviedol, že: „Žaloba, ktorou sa žalobca (majúci v právnom vzťahu, ktorého sa vec týka, postavenie spotrebiteľa) domáha vyslovenia (určenia) neprijateľnosti zmluvných podmienok, resp. vyslovenia (určenia) ich neplatnosti z dôvodu neprijateľnosti, nie je určovacou žalobou v zmysle § 137 ods. 1 písm. c) CSP. Ide o osobitný druh žaloby patriacej spotrebiteľovi s cieľom domáhať sa proti porušiteľovi ochrany svojho práva pred neprijateľnými podmienkami na súde, ktorá má podklad v osobitných predpisoch (§ 53 ods. 1, ods. 4 a 5 a § 53a Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.). V prípade takejto žaloby nie je preto potrebné tvrdiť a preukazovať naliehavý právny záujem.“

46. Z uvedených dôvodov súd ohľadne určenia, že zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, žalobe vyhovel.

47. Podľa § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

48. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

12

5Csp/52/2017

49. Podľa § 255 ods. 2 CSP ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

50. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

51. Ohľadne výrokov I. a II. tohto rozsudku sa žalobkyňa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia v sume 1 083,92 eura. Žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania sčasti o zaplatenie sumy 635,69 eura s prísl., pretože možno súhlasiť s názorom žalovaného na pojednávaní dňa 10.10.2018, že žalobkyňa v čase podania žaloby už mala k dispozícii list žalovaného zo dňa 1.2.2016 (č.l. 6 spisu), kde bolo uvedené, že zrážkami zo mzdy došlo k zaplateniu 37 mesačných splátok v sume po 57,79 eur, čo

predstavuje sumu 2 138,23 eura (37 mesiacov x 57,79 eura). Tento list žalovaného je prílohou žaloby a je označený ako dôkaz. Žalobkyňa teda už v čase žaloby mala podklady na to, aby vedela, akú výšku bezdôvodného obohatenia má žalovať. Žalovaný teda bol v tejto časti úspešný. Súd ohľadne zaplatenia sumy 448,23 eura (1 083,92 eura - 635,69 eura) žalobe vyhovel. Žalobkyňa bola úspešná v rozsahu 41 %. Žalovaný bol úspešný vo zvyšných 59 %. Úspech žalovaného, ktorý prevyšuje úspech žalobkyne je preto 18 % (59 % - 41 %). Preto súd priznal žalovanému náhradu trov konania proti žalobkyni v rozsahu 18 %. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

52. Ohľadne výroku III. tohto rozsudku súd priznal žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu, pretože mala plný úspech vo veci a uplatnila si ich náhradu. O ich výške súd rozhodne po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

53. O súdnom poplatku súd rozhodol podľa § 2 ods. 2 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov, pretože žalobkyňa je podľa § 4 ods. 2 písm. u) tohto zákona od poplatku oslobodená a súd jej návrhu vyhovel. Preto súd zaviazal neúspešného žalovaného zaplatiť: a) súdny poplatok za návrh o zaplatenie sumy 448,23 eura, ktorý je po zaokrúhlení v sume 26,50 eura, t. j. 6 % zo sumy 448,23 eura, b) súdny poplatok za návrh o určenie, že zmluvná podmienka je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorý je v sume 99,50 eura (položka 1 písm. a), b), poznámka 6 k položke 1 Sadzobníka súdnych poplatkov, ktorý tvorí prílohu citovaného zákona), spolu v sume 126 eur na účet tunajšieho súdu do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

13

5Csp/52/2017

Len do uplynutia lehoty na podanie odvolania môže odvolateľ rozšíriť rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda ako aj meniť a dopĺňať odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.